

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XVI. évfolyam, 1. szám

Ára : 1 lej

2015. JANUÁR

Babits Mihály: Halavány téli rajz

Messze házunk télben ül.
Gyere az ablakhoz, édes!
Csókolj meg és nézz körül!
Süt a nap, elállt a hó már,
mégis pelyhek hullanak:
puhán, halkán, pehelymód száll
pillanat és pillanat.

Gyere, édes, az ablakhoz,
tekints szét az udvaron!
Nézd, a friss, a lágy, a vaskos
szőnyegen még semmi nyom!
Csak a kis szolgáló lába
rajzolódik halavány,
s elvész, mint a Szaharába
egy zarándok karaván.

Szalma közt fagyottan áll a
kert füzes mélyén a kut
intve dermedt jégszakállá
hogy az év, mint óra, fut.
Jertek apró, jertek sűrű
pillanatok pelyhei
jobban mint e szalmagyûrû
szívünk kútját védeni.

Milyen furcsa füstünk árnya
a túlsó tető haván:
mintha távol emlék szállna
rokon szívbe tétován.
Ki gondolhat ránk e csöndben,
míg körülvattáz a hó?
Titkos lánc nyúl át a földön
összekötve aki jó.

A Mária karján ülő Gyermekek

Február 2-a Urunk bemutatásának ünnepe. Közismert néven: Gyertyaszentelő Boldogasszony. Az ünnep nevének megváltoztatására lényegi mondanivalója miatt került sor 1960-ban. Az ószövetségi törvények előírásainak megfelelően Mária, Jézus születése után a negyvenedik napon, bemutatta gyermekét a templomban. Erre emlékezünk Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, karácsony után a negyvenedik napon. Korábban ezen az ünnepen az ószövetségi törvénynek engedelmeskedő legszentebb kismama, Mária került a hívők érdeklődésének előterébe, jeruzsálemi útja és istentiszteleti áldozata. Ezért hívták az ünnepet Gyertyaszentelő Boldogasszonynak. Az egyház ma a Mária karján ülő gyermekre, Jézus Krisztusra, a világ világosságára hívja fel a figyelmet. Így lett az ünnepből Urunk bemutatása. Ezen a napon a templomban gyertyákat szentelünk. Ebben az esetben a gyertyák az eléggő áldozatot jelképezik. Régi adósságtörlesztő jellegüket mára már elveszítették. A környezetben körülhordozott gyertyák fénye a hozzánk betérő krisztusi világosság szép szimbóluma.

Az ünnep középpontjában egyáltalán nem a kultikus előírásoknak engedelmeskedő Boldogasszony kismama áll, hanem a karján közeledő gyermek, aki - Lukács evangélista szerint - "sokak romlására és sokak feltámadására lesz" nemcsak Izraelben, hanem szerte

az egész világon. Ő a világ egyetlen tökéletes és Istentől küldött jele, akiben a világ világossága közeledik felénk. Ezért Urunk bemutatása. A jeruzsálemi templomban most mindenki megláthatta az üdvösséget, Isten élő s eleven jelét, amelyet Isten minden népnek világosságul rendelt. A hithű és bölcs öregek, a vének, az agg Simeon és Anna prófétaasszony, mind felismerték a feltűnés nélkül közeledő pólyás kisbabában a világ megváltóját és üdvözítőjét. Benne megtalálták életük beteljesedését és az üdvösséget. Ezért áldották Istent: "Bocsásd el Uram szolgádat szavaid szerint békében, mert látta szemem üdvösségedet, melyet minden népnek megadtál, világosságul a pogányok megvilágosítására és dicsőségül népednek, Izraelnek." (Lk 2, 29-32).

Az Úr most nem jött mennydörgés, villámlás és lézersugaras fényben, nem terítették eléje piros futószőnyeget. A hangos repülőtéri fogadás elmaradt, de Benne mégis az Isten jött el közénk. Ő most úgy világít, mint a pici gyertya pislákoló fénye a koromsötétségben. Ezen az ünnepen édesanyja karján ült az Istengyermek és tehetetlenül közeledett az ember felé, gyengéden, mint ahogyan a pislákoló gyertya világít a sötétségben. Nem tolakodott és senkit sem akart erőszakkal meggyőzni vagy legyőzni. De ahol csak járt, fényt sugárzott.

Az Úr Jézus ma sem közeledik nagy pompával és lár-

"Hajnalcsillag szépen ragyog"

Amikor meghívást kapunk egy népdalvetélkedőre, mindig közlik, milyen kategóriákra osztják a résztvevőket, életkoruktól függően, és hogy milyen követelményeknek kell megfeleljenek. Ezek után összeáll a

kis csapat, ös-szeírunk minél több népdalt, majd nekifogunk néhány új népdal megtanulásának, és a végén kiválasztjuk (a szülők is besegítenek) azt a tíz népdalt, ami a versenylistára kerül. A próbák időpontját közösen választjuk meg, általában szólnak is a gyerekek, hogy: "osztán úgy tegye a próbákat, hogy nekünk tanulni is kell, de futbalozni is kell, s még más versenyek is vannak". Először közösen énekelünk, majd korcsoportokra osztva, végül pedig mindenki külön jön, hogy elénekelje mind a tíz énekét. Itt is megjegyzik a gyermekek, hogy minek kell örökké énekelni mind a tízet, mikor ők jól tudják mindeniket, ekkor elmondom, hogy azért kell, hogy ne hogy az az ének csapjon be majd a versenyen, amelyiket a legkönnyebbnek gondolunk.

Székelyudvarhelyen versenyeztünk, ahol január 20-án a nulladiktól a nyegyedik osztályig, és január

21-én az V-XII. osztályosok számára tartották meg a "Hajnalcsillag Udvarhelyszéki Népdalvetélkedőt". Három diákot vittünk első nap: Mag Esztert, Bencze Evelint, Lázár Magort, akik tisztessegesen helyálltak, és a közel 60 népdalénekes közül Lázár Magor a zsűri különdíját, Bencze Evelin a II. díjat hozta szülő-

falujába, Lövétére. A második napon Mihály Anita, András Zsolt és Lázár Imre-Hunor képviselte iskolánkat, nagy örömkre Egyed Rékának (akit a nagy testvérnek is mondhattak a kicsik) is szorítottunk, aki a szép lövétei népviseletben az udvarhelyi iskoláját képvisel-

te. Itt sem panaszkodhattunk, hiszen a népes mezőnyben András Zsolt II. díjat, és Egyed Réka ugyancsak II. díjat, továbbá a résztvevő énekesek közönségdíját is kapta.

Köszönjük a gyermekeknek a tisztességes helytállást, köszönjük, hogy iskolájuk és Lövete neve többször elhangzott Udvarhelyen. A küzdelem folytatódik, hiszen február 28-án Szentegyházásfaluban állunk újra megmértetésre. További sok sikert kívánunk!

Lázár Béla

folytatás az 1. oldalról

mával. Ezért sokan nem veszik észre, félreértik vagy összetévesztik másokkal. Vannak, akik ellene mondanak és vesztükbe rohannak miatta. Jézusban valóban beteljesedett a prófétai szó: "Ő a szentély, a botlás köve és a botránkozás sziklája, Izrael mindkét háza számára, tör és háló Jeruzsálem lakóinak. Közülük sokan megbotlanak, sokan elesnek és összezúzzák magukat, hálóba kerülnek és fogságba esnek." (Iz 8, 14-15) Attól még, hogy valamikor a keresztények névsorába iktattak bennünket, magatartásunk nagyon könnyen arról tanúskodhat, hogy elpártoltunk Jézus mellől és nem keressük vele a kapcsolatot, sem a szentmisében, sem a szentségek által. Van-e köze mindennapi életünknek Jézushoz? Jézus sokak romlására van, de fel-támadására is azoknak, akik elfogadják és teljesítik

akarátát. Ma különösen oda kellene figyelni Jézus tanítására és életére. Isten Őt világosságul adta a pogányok megvilágítására és dicsőségül népének. Ha életünk ezt tanúsítaná, nem mutogatnának ránk a kívülállók gúnyolódva: "Furcsa egy nép fiai ezek a jámborok. Azt gondolják, hogy Isten csak velük van és mindig ellenfeleik ellen" - amint ezt Anthony de Mello indiai jezsuita teológus egyik kis történetében megfogalmazta.

Urunk bemutatásának ünnepén gyertyák fényénél keressük a Jézussal való találkozás útját. Közben világossággá kell válnunk, ha azt akarjuk, hogy Simeonhoz és Annához hasonlóan felismerje Őt a világ. Jézus maga mondotta: "a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat" (Mt 5, 16).

Tódor Attila

"A vonóm, s a hegedûm kiesett a kezembûl"

Különösen emlékezetes marad 2014 karácsonya, hiszen az ünnepnapokat még szebbé tette a lövétei Kákvirág Néptánccsoport 15 éves jubileuma, december 27-28-án. Az ünnepi mûsor végén azt kérdezték tõlem, hogyan mûködik a csoport zenekara. Ez a gondolat vezérelt arra, hogy elgondolkodjak a lövétei zenész embereken, vagy ahogyan lövétén mondták, a "mozsikásokon", természetesen inkább nevek nélkül, mert így nem tévedhetek, így nem marad ki senki.

Azt elmondhatjuk tiszta lelkiismerettel, hogy lövétén mindig éltek hangszeren játszó zenész emberek, és ha utána olvasunk megtudjuk, hogy ha nem is voltak az 1900-as években nagyszámú zenekarok (a cigányzenekarok általában hét tagból álltak), de hegedûn, klánétán (klarinét) már zenéltek. Az elsõ fûvõszene- kar 1904-ben alakult a faluban. A továbbiakban engedjék meg, hogy felsoroljam a hangszerek nevét, amelyeknek a zenéjére táncolt és mulatott székely népünk: hegedû, klánéta, nagybõgõ, brácsa (kontorászekundás), hermónika (legelõszõr Bencsi Józsefnek volt tangõharmónikája), András Albert Sata (1904-1942) citerát, hegedût, cimbalmot készített és játszott rajtuk. A harmincas években többen saját készítésû citerán (citura, facitura) zenéltek. Aztán nem maradhat ki a sorból, az ugyancsak saját készítésû pásztorfurulya (hat lyukkal), amelyet általában bojzafából (bodza) készítettek. De zenéltek, vagy inkább "pipiríttek" nyírfahéjjal, körtefa lapival, táncoltak fésûre tett papír (szivarpapiros) hangjára is, és ha nem volt semmilyen hangszer, füttyszóra is tudtak táncolni. Olykor elõkerült a "tõzszõlõ masina" is, és nagyon ügyes táncritmusokat vertek rajta kézzel. Nagyon közkedvelt volt a század elején megjelenõ szájmuzsika is, sokszor, aki fújta, egyidõben táncolt is. Aztán a zenekarokban a klarinét mellett megjelent a szaxofon, amely a lakodalmi felvonuláskor, de a csûrökben, népházban, öblös hangjával erősítette a zenekart. Végül a villanyáram megjelenése után megjelentek az elektromos hangszerek, amelyek egy egész más tudást igényelnek.

Visszatérve a népi hangszerek mûvelésére, emlékszem volt olyan idõszak is, amikor 10-15 személy járt a kántorhoz hegedûórákra, bõgõn is játszott 5-6 személy, nagyon sokan harmónikáltak. Emlékszem, amikor 1980-ban megvettük az elsõ brácsát, nem nagyon tudtuk, mit is kezdjünk vele, annyi hûrt elszaggattunk amíg studióztuk, hogy kötelet lehetett volna fenni belõle. A közûlünk eltávozott László Imre a klarinét mellett egyedüli tárogatót tudhatott magáénak, amelyen nagyon szépen fújta a kesergõket.

Az 1900-as évek elejétõl eltelt több mint egy évszázad. Ahogyan mondjuk, megváltozott a világ. De én hiszem és vallom, hogy ami szép és jó, azt mindig át kell adniuk az utóknak, minden hangszer szép

szívet gyönyörködtetõ, ha szépen mûvelik, nagyon szépen szól a magyar nóta akkor is, ha a hegedû hangját egy orgona, szépen, halkan kíséri. A zenekarok oda kell hassanak, hogy neveljenek, ne romboljanak. Adjanak alkalmat a közép- és az idõs korosztálynak, ha õk a mulatságban akarnak énekelni egy jót a lelkük megnyugtatására, ne engedjük haza õket keserû szájjal, mert van mit tanulnunk tõlük, ha kedvükre teszünk, õk is kitarják felénk a szívüket, és hálásak lesznek.

Tehát lehet zenélni, lehet mozkálni, és amíg a székely embernek énekelni, nótázni, táncolni van kedve, addig hangszerek is kellenek. Megtörtént az is, hogy a meghívás egy õszinte székely bácsitól eképpen hangzott el: "Ha zenészt nem kapok, mozkálni eljõszök-e?", és természetesen elmentünk.

Lázár Béla

2015. január 2.

Kedves Kiáltóm!

Sokat latolgattam ezt a témát, de mert valaki megpiszkálta, mondván: Legszebb éveidet Lövétén töltötted, pásztoróráid nem voltak?

Voltak, persze, de azok olyan kényes, féltve õrzött titkok, melyekről nem szívesen beszélünk. Egy keveset mégis:

Ott ízlelgettem az elsõ nagy szerelem ártatlan csókjait, de ugyanott nyeltem le az elsõ csalódás keserû könnyeit is. Ezt az idõszakot a következõ, jóapámtól tanult ének jellemzi igazán:

"Kínálgattam mindenkinek az én bolond szívemet. Azt egy kislány elfogadta, mondván azt is, hogy szeret.

Megunván, a sárba dobta, egyet rá is taposott.

A bolond szív még akkor is csak õerte dobogott."

Sokszor poharazás közben elénekeltem ezt a lövétei barátainknak. Egyikük (aki most a nagy magasságban biztosan mosolyog) megjegyezte: Barátom, te szerelmi csalódott vagy... Mégegyszer, mert szép.

Kezdtük és végeztük százszor is.

Az új esztendő kapcsán kívánok nektek jó egészséget és sikerekben gazdag munkásságot! Sok-sok olvasót!

Szeretettel,

Simon Áron

ÁLLOMÁSOK

(Gondolatok egy találkozó margójára)

Minden ember életében vannak megállók, referenciapontok, amelyek eljövételére szívvel-lélekkel készül, és amelyek bizonyos mértékig befolyásolják további életvitelét.

Nekünk, kákvirágosoknak, az ötévenként megszervezett jubileumi találkozások azok az állomások, amelyekre több ideig készülünk, amikor kicsit hosszabb ideig megállunk és elgondolkodunk, elbeszélgetünk arról, mit csináltunk, hol hibáztunk, még mi mindent kellene tennünk. Közben pedig kicsit lazítunk.

Mert hogy is néznek ki egy táncsoport minden napjai? Megfeszített, sokszor fogcsikorgatva áttáncolt próbák, apró kötözködések, munka: télen-sokszor hideg népházban-, nyáron-strandolás, napozás helyett, izzasztó tánc. Ahhoz, hogy egy előadásra való anyag összeálljon, áldozatokat kell hozni, családi programokat, barátokkal való kirándulásokat lemondani, diszkó, mulatozás helyett táncpróbákra járni. Mindennek persze megvan a jutalma is. A sokszor szünni nem akaró vastaps, a csodálkozó, meglepett emberek, egyedí népviseletünket megbámuló szemek, a dicsérő szavak, mind arra hivatottak, hogy erőt és akaratot adjon mindnyájunknak a további munkára.

Soha nem akartunk mások lenni, mint amik vagyunk, nem akartunk senkire hasonlítani, nem irigykedtünk senkire, csak tettük a dolgunkat, legjobb tudásunk szerint, ahogy elődeinktől tanultuk. Örültünk és büszkéek voltunk, ha azt állították rólunk, hogy eredetiek vagyunk és lerí rólunk a tánc szeretete, hogy "vérünkben van a tánc", ahogy mondani szokták. Szomorkodtunk, ha "ránk húzták a vizes lepedőt".

A december 27-28-án megtartott 15. évforduló különlegesebb volt az előbbieknél és nem csak azért, mert egy közülünk már eltávozott ember kapta a Kákvirág díjat, hanem azért is, mert ez volt az első olyan évforduló, amikor 3 generáció kákvirágosai léptek egyszerre színpadra, találkoztak egymással, tanultak egymástól.

Az alapító tagok, a "veteránok" akaratereje és hozzáállása, a középső generáció sziporkázó tánctudása, a jelenlegi fiatal csapat lendülete és tánctanulási vágya, megfűszerezve a megnövekedett számú zenekar muzsikájával, olyan hangulatot adott a próbáknak, amit csak az tud megérteni és átélni, aki életének egy bizonyos szakaszát táncolással töltötte. Persze a nagyérdemű is hozta az utóbbi 15 évben megszokott formáját, jubileumi előadásunk, mint mindig, telt ház előtt zajlott. Generáció generációt, tánc táncot követett, amit csak a két gyönyörű hangú népdalénekesünk szakított meg, állandó műsorvezetőnknek is megannyi a dologát

Az előadás utáni közös éneklés, táncolás még közelebb hozta egymáshoz a generációkat. Az igazi családias hangulat Vasárnap estefelé alakult ki, amikor a vetítés után meglepődve tapasztaltuk, hogy a régi kákvirágosok nagy része férjestől, gyerekestől eljött emlékezni, találkozni. Jó volt látni ahogy 3 generáció táncosai egy helyen vannak és jól érzik magukat egymás társaságában, de legszebb mégis az volt, ahogy az a sok kákvirág bimbó szaladgált a népházban, bizonyosságot adva, hogy meglesz a negyedik generáció is.

15 év hosszú idő. Volt benne jó és kevésbé jó is. Voltak hullámvölgyek és voltak csúcspontok, de egy biztos: nem volt hiábavaló a munka. Mert mindaddig, amíg több mint 100-120 gyermek jár rendszeres táncoktatásra, a fiatalok csapat-papot hagyva jönnek táncpróbára, addig érdemes és kötelező csinálni, továbbá szívügye kell legyen minden olyan embernek, akinek adottságai vannak ilyen téren.

Mert egy évforduló margójára írtam le ezt a pár gondolatot, egy idős ember szavaival zárom, aki előadás után azt mondta nekem : "Isten éltesse a Kákvirágot még 15 esztendeig, s a többit kérjétek ki tő!"

Orbán Ernő

A vers Áprily Lajos Március című verse alapján íródott
György Emőke: **Január**

A tél hava látod,
Sok - sok jó barátot
Szánkózni kicsalt: dombról lejtének
Kipirult arcok
Zilált kacajok
Fényben fürödve, völgybe csengenek

Örökzöld fenyő,
Hósipkás ernyő
Tülevelei közt madár pihen
Szól szürke veréb
Ebből már elég,
Tollam zúzmarás, úgy fáj a hideg!

Hógolyó gurul
Épül, alakul
A nagyra kisebb, és még kisebb kell
Hóember boldog
Míg a hó ropog
Mert nap melegétől olvadni kezd

Hull fehér áldás
Tél csoda - várás
Újév jött, új esély, új esemény
Kíváncsiság élj,
Jövőtől ne félj
S élsz - ugye élsz, ugye élsz még
remény?

Személyiség

Személyiségnek nevezzük az ember főbb testi és pszichikus tulajdonságainak összefüggő, szervezett egységét, amely meghatározza cselekvéseit és viszonyát a társadalomhoz és önmagához.

Egyénisége - ami megkülönbözteti az egyedet a másiktól - az állatnak is van, de személyisége csak az embernek, mert csak az "éntudattal" rendelkező ember tudja, hogy észlel, gondolkodik, érez, csak neki van fogalmakban kifejezhető tudása a külvilágról és saját belső világáról, csak ő tudja képzetek segítségével összekapcsolni múltját, jelenét és jövőjét.

A személyiség fejlődése szakaszokban folyik le, s minden életkor a gyermek tevékenysége során alakul. Bármelyik személyiségjegy ugyanis a megfelelő cselekvés gyakorlása közben formálódik. A személyiség fejlesztése a családban akkor megfelelő, ha a követelményeket a gyermekek életkorához mérték, s ugyanakkor elég magasak ahhoz, hogy önállósodásra és erőfeszítésekre sarkallják.

Személyiségjegyek

Azokat az egyéni tulajdonságokat nevezzük személyiségjegyeknek, amelyek egy-egy hosszabb vagy rövidebb életkori szakaszban jellemzően megmutat-

koznak az egyén cselekvéseiben, gondolkozásában, emberekhez, tárgyakhoz és eszmékhez való kapcsolatában, irányt szabnak ezeknek vagy kiváltják őket.

Vannak velünk született személyiségjegyek, mint például a vérmérséklet vagy a feltétlen reflexek tulajdonságai, a legjelentősebbek azonban a nevelés - vagyis a gyermek tevékenységének és cselekvéseinek helyes irányítása - következtében alakulnak ki.

Ilyenek az értelmi vonások: a figyelem, az érzékelés, az észlelés, a megfigyelőképesség, az érdeklődés, az emlékezés, a képzelet; a gondolkodás sajátosságai; az érzelmi jegyek (derű, önbizalom, vonzalom, jóindulat vagy ezek ellentéte); az akarati sajátosságok (kitartás, kezdeményezés, határozottság, cselekvő képesség vagy ezek hiánya); a képességek, a szokások, s végül a cselekvés motívumainak rendszere, amely személyiségjegyek összjátékának eredménye.

A személyiségjegyek az élet során alakulnak ki a tevékenység és az életkörülmények hatására, de a leggyorsabb ütemű fejlődés a gyermekkorban történik, amikor ezek a jegyek a nevelés által formálódnak. A gyermekek tulajdonságainál mindig figyelembe kell venni, hogy a fejlődés menete nem sima és egyirányú, hanem hullámszerű és visszaesések következhetnek be.

András Magdolna

Nagy László:

Adjon az Isten

Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét,
üres vékámba
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámba lángot,
ne kelljen
korán az ágyra hevernem,
kérdésre választ
ő küldjön,
hogy hitem széjjel
ne düljön,
adjon az Isten
fényeket,
temetők helyett
életet -
nekem a kérés
nagy szegyen,
adjon úgyis, ha
nem kérem.

Fotó: András Levente

"Lövétei halastó, halastó..."

Az idő múlását úgy lehet a legjobban figyelemmel követni, ha megjegyezzük a kezdési időpontot, és aztán követjük, hogy hány éven át tudjuk életben tartani a kezdeményezést.

Így gondolunk vissza 2005. december 25-re, amikor a lövétei Nép-házban először szerveztük meg "Lövétei halastó, halastó" címmel az első népdaléneklést. Célunk nem a versenyzés volt, hanem az, hogy minél több népdalt szerető és éneklő gyerek, fiatal, felnőtt kapcsolódjon be az éneklésbe. Elmondhatjuk, hogy minden évben tisztes számban jelentek meg az énekesek, akik mellé társultak az iskolánk furulyacsoportjai, amelyek karácsonyi énekeket fújtak az érdeklődőknek. Így érte meg a kis rendezvényünk a X. születés-

napiját, így lettek az első évben elindult énekesekből 17-18 éves fiatalok. Így járult hozzá a polgármesteri hivatal-tíz év alatt-több mint ezer ajándékkönyvvel, amelyet ezúton is tiszta szívből megköszönünk. Így

csendült fel minden évben több mint száz torokból a Lövétei halastó című ének, és zengett olyan hangerővel, hogy a karácsonyi angyalok biztosan megálltak egy pillanatra, hogy Lövétén milyen jó kedvük van a gyermekeknek. Adja a jó Isten, hogy tovább is ugyanígy zeng-

jen a dal, még sok évben kezdje és fejezze be ezt a szép rendezvényt a Késefa népi zenekar, így együtt örülünk a megszületett Betlehemi Kisdednek.

Lázár Béla

I. Székelyföldi Betlehemes Találkozó

A jelenlegi betlehemes csoportnak 2014 decemberében 25 éves születésnapja volt, ugyanis 1989 decemberében újraszerveződött a csoport, és újrananultuk a betlehemes játékot.

Székelyudvarhelyen szervezték meg az első székelyföldi betlehemes találkozót, december 21-én. Kilenc résztvevő csoport mutatta be betlehemes játékát:

Kézdiszentlélek, Csobotfalva, Csíktaploca, Csíkborszova,

Csíkszépvíz, Gyergyóditró, Hidegség, Szentegyháza és Lövéte. Nem versenyjellegű találkozó volt, de meghívott szakemberek értékelték a produkciókat. Nagy örömmel mondtunk igent, amikor megkértek,

hogy elvállaljuk a Mária és az Angyal szerepét, hiszen idáig ilyen előadásban még nem vettünk részt. Különösen jó érzés volt átélni egy ilyen jellegű vallásos előadást. Minden csoport tiszteleggel megnézte

a többi csoportok fellépését. Ugyancsak érdekesnek számított, hogy minden csoportnak két fellépése volt (délelőtt és délután), nagy örömkre mi este 7 órától a Szent Miklós templomban mutattuk be betlehemes játékunkat.

Nagyon jó hangulatban telt el az egész nap, örültünk, hogy mi is tagjai lehettünk a híres Lövétei Betlehemes Játéknak.

György Krisztina, Mihály Mónika, VIII. A osztály

DIÁKOLDAL

Iskolai hírek, események

- Január 17-én, Székelyudvarhelyen, az Erdély Magyar Matematikaverseny megyei szakaszán Lázár Venczel Róbert V. osztályos tanuló III. helyezést ért el.

- Január 23-án, Szentegyházán a román tantárgyverseny körzeti szakaszán Lázár Venczel Róbert V. osztályos tanuló III. helyezést ért el, Márton Fanni V. osztályos tanuló és András Zsolt VI. osztályos tanuló dicséretben részesült, Miklós Dóra VII. osztályos tanuló II. helyen végzett.

-Karácsony előtt adventi vásárt rendeztek a tanítók és gyerekeik, Fazakas Ágnes helyi kézművessel, illetve tanítványaival. Köszönjük a szülők, nagyszülőkés a kedves érdeklődők támogatását, vásárlásait!

-Január 12-én színházba látogattunk Székelyudvarhelyre, megnéztük, a Rumcájsz, a rabló című mesejátékot

ket

- Január 7-én iskolánk pedagógusai Szülőbált rendeztek, amelyen nagyszámú érdeklődő szülő jelent meg és feltehetőleg érezte jól magát. Köszönjük, hogy megtisztelték jelenlétükkel!

- A Magyar Kultúra Napját ünnepeltük január 22-én. Ez alkalommal szavaltuk együtt a Himnusz első szakaszát és a teljes Szózatot. Mivel nem sikerült kapcsolódni az "Együtt szaval a nemzet" akcióhoz, ezért az eseményt lefilmeztük, majd utólag feltöltöttük a youtubra, ahol "loveteigyerekek" név alatt megtekinthető és akár lájkolható.

KI MIT TUD? - 2015

Mivel idén ünnepeljük a lövétei **KI MIT TUD?** születésének 20. évfordulóját, szervezési okok miatt a vetélkedőt március 1-re átteveztük, ezáltal a benevezési határidő is tolódik február 15-ig.

VÁRJUK JELENTKEZÉSEDET!

Szervező,
a Lövétei Szülők Egyesülete és a Székely Mózes Általános Iskola

Az idei Örzök a végeken elnevezésű - a csíkszeredai Nagy Imre Általános Iskola által meghirdetett - irodalmi pályázatra számos tanuló elküldte alkotását, tanítója segítségével. Az alábbiakban közlünk egyet ezek közül.

A ló, a nyúl és a kecske

Egyszer a ló és a kecske nagyon jó barátok voltak. Mindent együtt csináltak, együtt aludtak az istállóban is. Egy szép nap a ló elment a mezőre legelészni és közben, ahogy evett, mellette egy bokorban valami kezdett mocorogni. Nagyon megijedt és arrébb futott. Figyelmesen nézte, hogy mi bújik ki onnan. Hát egy mezei nyúl volt az.

- Szia! - szólt a lóhoz.

- Csak nem ijedté meg tölem, hisz én nem bántalak!

De a nyúl is egy kicsit tartott a ló barátkozásától. Aztán hamar össze is barátkoztak. Kezdett esteledni, és a lónak haza kellett mennie, mert már várta otthon a jó meleg istálló és a jó barátja. Eljött a búcsúzás ideje, de a nyúl kérte, engedje meg, hogy ő is menjen vele, mert a mezőn nagyon egyedül érzi magát. Már régóta nem került egy társa sem, akivel az egész napot ilyen jól töltötte volna. Magányos volt egész életében, mert a szüleit a vadászok csapdába ejtették és testvére sem volt. Így kicsi korától egyedül bolyongott a mezőkön. A ló is beleegyezett és hazament vele, ahol a kecske már alig várta, hogy megérkezzen. A ló be is mutatta a nyulat a kecskének és boldogan mesélte el, hogy milyen jól telt a napja a nyúl társaságában. A kecske egy kicsit féltékeny volt a nyúlra, mert úgy érezte, hogy a ló megfélemezte róla.

Ám aztán a kecske és a nyúl is jól összebarátkoztak, a nyúl is ott maradt velük az istállóban.

Örvendtek egymás társaságának.

Egyed Csongor, IV. A

Régi idők anekdotái

Hangosan szidja a fiát az anyja:

-Hogy van az, Pista, hogy te semmit sem akarsz meghallani! Bármit mondok neked, az egyik füleden bé, s a másikon abban a minutában ki!

-Ne szidjon, édesanyám - mentegetőzött a legényke, hát tehetek én arról, hogy nekem két fülem van?!

Anyakönyvi hírek - 2014. december -

Születések száma: -

Házasság kötések száma: -

Őszinte részvétünket fejezzük ki a decemberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

GYÖRGY LAJOS, Lövéte, 490. szám, született 1930-ban,

SZIKSZAI MÁRTONNÉ, született SZIKSZAI TERÉZIA, Lövéte, 400. szám, született 1922-ben,

ANDRÁS BÉLÁNÉ, született ANDRÁS ERZSÉBET, Lövéte, 24. szám, született 1941-ben.

Adok -veszek

Vásárolnék 1,5-2,00 ha területet az erdei részen.

Telefon: 0723-256938

Vásárolnék egy jó állapotban levő román Carpatina kaszálógépet. Telefon: 0729-842108

Eladó egy belga félautomata mosógép (pl. hétfévi házba megfelelő). Telefon: 0751-328699

Eladó Rétoldalban egy 96 áras gyümölcsös (80 db gyümölcsfával). Telefon: 0746-553399

Eladó Lövétén a 651. szám alatti ház, gazdasági épülettel és 5 ár területtel. Telefon: 0747-272669, 0745-217882

Jutányos áron **eladó** fel nem használt sírkő.

Telefon: 0266-220933

Eladó családi ház Lövétén, a Motros utca, 1064. szám alatt. Telefon: 0758-745331

Vásárolnék közbirtokossági jogot.

Telefon: 0266-220806

Eladó kb. 50 mázsa kerti sarjű és széna (nagy része sarjű). Telefon: 0740-900414

Régi arcok sárgult fényképeken

Gergegy Pálné, Demeter Rozália, született 1878-ban, meghalt 1967. november 1-én. Beküldte András Erzsébet

Farsangzárás 2015

Február 12. - Maszkabál

Február 14. - Nősemer bál

Február 15. - Székelyruhás bál

Február 17. - Húshagyó kedd

Zenél a szentegyházfalvi Megaton zenekar.

LÖVÉTEI KIÁLTO

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTO EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Mag Ottilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia, Select Metleplast Kft, Nyko Srl.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu

15 éves a Kákvirág Néptáncsoport 2014. december 27-28.

